C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.4r-956/2023 Judecătoria Soroca sediul Central
4-23149525-03-4r-29112023 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
în numele Legii

21 decembrie 2023 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecătorii Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a examinat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Diomid Gherman în interesele contravenientului Russu Ivan Timofei declarat împotriva hotărârii judecătoriei Soroca sediul Central din 06 noiembrie 2023 în cauza contravențională contestația depusă de Russu Ivan Timofei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP Radu Cîrțîca din 30.09.2023 adoptate în privința lui Russu Ivan Timofei în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional al RM.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 30.09.2023 de către agentul constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP Radu Cîrțîca în privința lui Russu Ivan Timofei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, Russu Ivan Timofei la data de 30.09.2023 în jurul orelor 15:30 în sat. Trifănești r-nul Soroca conducea hipomobilul în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege și care nu prevede obligația de a deține permis de conducere, „Drager” 0,16 mg/l, prin ce a încălcat prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP Radu Cîrțîca din 30.09.2023 Russu Ivan Timofei a fost sancționat pentru

săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 233 alin. (3) Cod contravențional la o amendă în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul a 17500 lei.

Russu Ivan Timofei, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 30.09.2023, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Soroca sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea judecătoriei Soroca sediul Central din 06 noiembrie 2023 contestația depusă de Russu Ivan Timofei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord" a INSP Radu Cîrțîca din 30.09.2023 adoptate în privința lui Russu Ivan Timofei în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional al RM a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Diomid Gherman în interesele contravenientului Russu Ivan Timofei a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, anularea hotărârii judecătoriei Soroca sediul Central din 06 noiembrie 2023, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord" a INSP Radu Cîrțîca din 30.09.2023 adoptate în privința lui Russu Ivan Timofei în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În motivarea recursului s-a invocat că, art. 233 alin. (3) Cod contravențional sancționează fapta de conducere a vehiculului care nu necesită obligațiunea de a deține permis de conducere (cu tracțiune animală) de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsa de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Potrivit art. 134^{12} alin. (2) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 pana la 0,5 g/1 sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/1.

Potrivit pct. 3 lit. b) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin HG nr. 296 din 16.04.2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, concentrația maximă admisibilă de alcool, în aerul expirat - 0,15 mg/1.

Potrivit pct. 4 lit. a) al aceluiași act normativ, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim - în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/1 pana la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Astfel, interpretând în coroborare prevederile actelor normative indicate supra, se constată că concentrația maximă admisibilă a vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,15 mg/l și nu constituie stare de ebrietate cu grad minim.

În contextul dat, potrivit procesului verbal întocmit lui Russu Ivan Timofei, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul este de 0,16 mg/l, fapt care se confirmă și de tichetul extras din alcotest anexat la materialele cauzei.

Conform pct. 16 al Ordinului Ministerului Economiei nr. 104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legala PML 5-02:2015 „Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST", la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie ± 0,02 mg/l și se tratează în favoarea persoanei testate.

Astfel, în speță, rezultatul final al măsurării, luând în considerație eroarea tolerată a analizatorului, este de 0,14 mg/1, rezultat care, potrivit prevederilor pct. 3 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin HG nr. 296 din 16.04.2009, este o concentrație maximă admisibilă.

În aserțiunea dată, se conchide că în acțiunile lui Russu Ivan Timofei nu se întrunește latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 233 alin. (3) Cod contravențional, or, acesta nu a condus mijlocul de transport cu tracțiune animală în stare de ebrietate alcoolică, iar prin prisma art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, se impune necesitatea încetării procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art.441.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține că, conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă

cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

La fel, Colegiul penal reține că conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Conform art. 381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La fel se relevă că, potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenției imputate;

b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei;

c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;

d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale;

f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art.425 alin.(1), (2), (3), (4) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Conform alin.(5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În ordinea de idei reliefată, Colegiul penal statuează că la examinarea contestației în ordinea art. 448 Cod contravențional instanțele de judecată sunt

obligate să determine caracterul veridic al contravenției imputate, precum și vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, obligativitate care reiese din prevederile art. 457-458 Cod contravențional, iar în cazul dedus judecății instanța nu a constatat caracterul veridic al contravenției, cu atât mai mult, vinovăția persoanei. Or, analizând cumulul de probe prezentate în susținerea învinuirii înaintate lui Russu Ivan Timofei în raport cu învinuirea înaintată în fapt, Colegiul penal conchide că agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Russu Ivan Timofei în comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (3) Cod contravențional.

În subsidiar, Colegiul penal reține că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, inclusiv și fără a se expune asupra afirmației apărării privind lipsa în acțiunile lui Russu Ivan Timofei a laturii obiective a contravenției prevăzute la art. 233 alin. (3) Cod contravențional, ținând cont de marja de eroare tolerată de analizatorul de tip „ALCOTEST 6810", care urmează a fi tratată în favoarea persoanei testate.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că Russu Ivan Timofei a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravențional, cu semnele calificative: *conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, în cazul în care admiterea la trafic a conducătorului de vehicul nu prevede obligaţia de a deţine dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

Astfel, instanța de recurs reține că un element obligatoriu al laturii obiective a componenței contravenției prevăzute de art. 233 alin. (3) Cod contravențional este conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool **ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege**.

Reieșind din dispoziția art. 233 Cod contravențional rezultă că, aceasta reprezintă o normă de blanchetă, iar pentru stabilirea gradului maxim admisibil se face referire la un alt act normativ (art. 1 alin. (2) Cod contravențional).

În conformitate cu prevederile pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16 aprilie 2009*,* prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) se înțelege un complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Potrivit pct. 3 din Regulamentul menționat, se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele **concentrații maxime admisibile de alcool**: a) în sînge – 0,3 g/l; b) **în aerul expirat – 0,15 mg/l**.

În sensul pct. 4 lit. a) din Regulamentul citat, constituie grad minim – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la **0,3 g/l pînă la 0,5 g/l** în sînge sau de la **0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l** în aerul expirat.

Potrivit pct. 13 din același Regulament, persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Naţional de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

În conformitate cu prevederile pct. 14 din Regulament, refuzul subiectului de a fi condus la o instituție medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menținerea acestuia în vigoare.

Potrivit pct. 22 din Regulamentul menționat, determinarea concentrației alcoolului în sînge şi a prezenţei drogurilor, a altor substanţe psihotrope sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sînge şi/sau urină **este obligatorie şi în cazul cînd există divergenţe între rezultatul testării alcoolscopice şi concluzia examinării medicale**.

Conform pct. 25 din același Regulament, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei se înregistrează în procesul-verbal după cum urmează: a) treaz; b) consum de alcool, treaz; c) consecințele consumului de alcool, treaz; d) stare de ebrietate alcoolică cu grad minim; e) stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; f) consecințele consumului produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, treaz; g) stare de ebrietate provocată de produsele ori substanțele stupefiante sau de medicamente cu efecte similare acestora (concluzia se stabileşte la depistarea în timpul consumului acestora, în cazul în care persoana comunică ce a consumat ori la efectuarea probei la determinarea drogurilor în probele biologice) şi manifestărilor clinice corespunzătoare; h) stare de ebrietate provocată de substanţe ce provoacă turmentare (concluzia fiind provizorie şi se definitivează în conformitate cu rezultatele de laborator a probelor prelevate (sînge, salivă, urina pe parcursul a 3 zile); i) comă generată de consumul alcoolului, produselor ori substanţelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora; j) sindrom de servaj narcotic, treaz; k) sindrom de servaj alcoolic, treaz; l) concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală şi prelevarea probelor biologice.

Potrivit pct. 27 din Regulamentul menționat, starea de ebrietate se stabilește conform criteriilor prevăzute în prezentul Regulament, **confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate.**

Astfel, legislația prevede că unele circumstanțe în cauzele contravenționale se constată prin anumite mijloace de probă.

Reieșind din prevederile art.art.2, 6 lit. a), b), 15-22, 25-28 al Regulamentului privind modul de testare alcooscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, **starea de ebrietate alcoolică cu grad minim se constată doar prin concluzia examinării medicale expusă în procesul-verbal de către medicul abilitat** (medicul psihiatru-narcolog sau medicul de gardă), în rezultatul examenului clinic, manifestările clinice şi simptomatice caracteristice stării de ebrietate alcoolice, rezultatul metodelor utilizate, rezultatele testării alcoolscopice şi rezultatele analizei de laborator.

Prin urmare, Colegiul penal evidențiază că stabilirea stării de ebrietate nu reprezintă doar rezultatul testării alcoolscopice, dar constituie un complex întreg de procedee în baza cărora medicul abilitat adoptă concluzia despre starea persoanei examinate.

La fel, instanța de recurs reține că starea de ebrietate alcoolică cu grad minim este prevăzută de pct.4 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, potrivit căruia pentru aprecierea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim este necesar de stabilit atât concentrația de alcool în aerul expirat – **peste 0,15 mg/l**, sau în sânge – peste 0,3 g/l.

În conformitate cu art. 1 alin. (2), (3) Cod contravențional, în cazurile expres prevăzute în prezentul cod, dispoziția articolului din cod poate să conțină o normă de trimitere la un alt act cu caracter normativ, publicat în Monitorul Oficial al RM. În asemenea cazuri, exigențele aplicabile normei legii contravenționale, inclusiv exigența de previzibilitate, sînt aplicabile şi actului normativ respectiv.

Dacă în procesul aplicării unui act normativ se constată că prevederile acestuia contravin principiilor stabilite în prezentul cod, se aplică prevederile prezentului cod.

Conform art. 5 alin. (2) Cod contravențional, interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise.

Reținând prevederile legale nominalizate, Colegiul penal apreciază critic constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție pe faptul conducerii hipomobilului (căruței) de către Russu Ivan Timofei în stare de ebrietate ce depășește gradul maxim admisibil, având în vedere că prevederile Hotărârii Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009 stabilesc aprecierea stării de ebrietate ca fiind incertă în limita minimă stabilită şi admisibilă la limita maximă permisă.

Totodată, pornind de la principiul interpretării prin analogie şi a aplicării defavorabile a legii contravenționale, prin prisma art.1 alin.(2) şi (3) Cod contravențional, Colegiul relevă că starea de ebrietate cu grad minim poate fi

apreciată în conformitate cu pct. 4 al Hotărârii Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009 de către persoana responsabilă să constate acest fapt numai în cazul depășirii acestei norme, adică de peste 0,15 mg/l şi mai mult în aerul expirat.

În context, se reține faptul că prin ordinul Ministerului Economiei nr.104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015 Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810", publicat în Monitorul Oficial nr.190-196 la 24 iunie 2015, modificat prin ordinul nr.82 din 16.05.2016, această procedură de măsurare a fost aprobată în calitate de procedură de măsurare legală.

Prezenta procedură de măsurare legală stabilește modul de măsurare şi înregistrare a concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810" de către persoanele competente (polițiști sau personal medical, instruiți în modul corespunzător) pentru efectuarea măsurărilor oficiale respective utilizate la aplicarea uniformă a dispozițiilor legale în activitatea de prevenire şi curmare (încetare) a infracțiunilor şi contravențiilor, asigurare a respectării legalității, ordinii şi securității publice, iar rezultatele măsurărilor oficiale obținute conform prezentei proceduri de măsurare legală se utilizează în scopul identificării rapide a concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, prin măsurarea concentrației de alcool.

La fel, potrivit pct.16 din capitolul VIII al normei sus citate, se atenționează asupra faptului că la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va tine cont de eroarea tolerată a analizatorului, **care constituie plus/minus 0,02 mg/l şi se tratează în favoarea persoanei testate.**

Astfel, instanța de recurs constată că la stabilirea rezultatului final al măsurării de către agentul constatator nu au fost luate în considerație prevederile pct.16 al Procedurii de Măsurare Legală PML 5-02:05 Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810", cu privire la marja de eroare tolerată de plus/minus 0,02 mg/l, ce urma a fi tratată în favoarea lui Russu Ivan Timofei.

Prin urmare, reieșind din prevederile pct.16 al Procedurii sus-menționate, Colegiul penal conchide că rezultatul final al măsurării concentrației de alcool în aerul expirat de Russu Ivan Timofei a fost în mărime de 0,14 mg/l (0,16 mg/l - 0,02 mg/l = 0,14 mg/l), concentrație care potrivit pct. 3 lit. b) din Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16 aprilie 2009, este la limita maximă admisibilă pentru conducătorii auto.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că prima instanță în mod eronat a concluzionat că acțiunile lui Russu Ivan Timofei întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 233 alin. (3) Cod contravențional,

or, concentrația de alcool în sânge nu a depășit gradul maxim admisibil stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră necesar de a nota că în situația în care la stabilirea stării de ebrietate a lui Russu Ivan Timofei au apărut dubii referitoare la concentrația de alcool în aerul expirat, ținând cont de marja de eroare tolerată stabilită prin ordinul Ministerului Economiei nr.104 din 08.06.2015, **agentul constatator era obligat să purceadă la următorul procedeu de stabilire a stării de ebrietate**, și anume examinarea medicală toxicologică efectuată de către medicul narcolog, și în situația în care existau divergențe și între rezultatele acestei proceduri, urma a fi efectuată procedura examinării medicale cu recoltarea obligatorie a probelor biologice, care ne oferă o stare de certitudine referitor la concentrația de alcool în aerul expirat de către Russu Ivan Timofei, or, în situația din speță efectuarea procedurilor respective era obligatorie, necătând la faptul că prin recipisa din 30.09.2023 Russu Ivan Timofei a menționat că este de acord cu rezultatele testării alcoolscopice, într-u cît în aerul expirat de Russu Ivan Timofei, ținând cont de marja de eroare tolerată de analizatorul de tip „ALCOTEST 6810”, s-a stabilit o concentrație de alcool între limitele minime și maxime admise de lege, eroare care a fost invocată de către contravenient și în cadrul cercetării judecătorești și de care acesta beneficiază.

Sub un alt aspect, Colegiul penal subliniază că deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei în vederea confirmării învinuirii nu au fost anexate careva probe care ar dovedi incontestabil cele incriminate lui Russu Ivan Timofei.

Așadar, instanța de recurs elucidează că procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului” dincolo de orice îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i

oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

În acest sens, instanța de recurs explică faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât faptele descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*.

Conform art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Potrivit art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că prima instanță în mod pripit, unilateral și arbitrar a examinat cauza contravențională, fapt ce a determinat adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, din care considerente aceasta urmează a fi casată, rejudecată cauza și emisă o hotărâre nouă, prin care procesul contravențional pornit în privința lui Russu Ivan Timofei în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional urmează a fi încetat din lipsa faptului contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b), art. 474 Cod contravențional al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Diomid Gherman în interesele contravenientului Russu Ivan Timofei declarat împotriva hotărârii judecătoriei Soroca sediul Central din 06 noiembrie 2023 în cauza lui Russu Ivan Timofei se admite, cu casarea hotărârii contestate și cu pronunțarea unei hotărâri noi după cum urmează:

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP Radu Cîrțîca din 30.09.2023 întocmite în privința lui Russu Ivan Timofei în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Gh. Liulica

Judecătorii: V. Pușcaș

O. Moraru